

Regeringens formål med gennemgangen og saneringen af råd, nævn og centre har fra starten været at rydde op og nedlægge overflødige organer, og det har der været flere grunde til.

Nogle råd, nævn og centre blev i sin tid oprettet med henblik på at varetage bestemte formål, formål, som ikke længere er i overensstemmelse med samfundets behov og prioriteringer, andre har fået overlappende funktioner, nogle råd, nævn og centre har været en barriere for en mere tværgående indsats, og endelig har der været nogle centre, som har været så små, at det har været vanskeligt at opretholde et ordentligt fagligt miljø.

Det er altså sådan, at en moderne offentlig sektor løbende må gennemgå strukturerne for at se, om de er tidssvarende, og om pengene bruges godt nok. Jeg ved, at også den tidligere regering var inde på sådanne overvejelser, og så vidt jeg ved, har SF egentlig også været inde på det.

Gennemgangen og saneringen af råd, nævn og centre har betydet, at det har været muligt at frigøre ressourcer til øget velfærd. Det er i overensstemmelse med regeringens politik at omprioritere fra administration til borgernære velfærdsydelser som sundhed, ældrepleje osv.

Jeg vil godt understrege, at selvfølgelig er der brug for sagkyndige til at formidle den nødvendige faktiske viden, så vi altid sikrer et godt fagligt grundlag for at træffe beslutninger. Derfor har det også været nødvendigt med oprettelsen af en række nye råd, nævn og centre til at supplere de eksisterende. Som eksempel kan jeg nævne Strukturkommissionen, som har fået til opgave at tilvejebringe en teknisk og faglig analyse, der kan udgøre beslutningsgrundlag for ændringer i rammerne for løsningen af den offentlige sektors opgaver, som det hedder.

Kl. 14.25

Det er et godt eksempel på oprettelse af et såkaldt ad hoc-udvalg, altså et udvalg, som skal løse en bestemt opgave, tilvejebringe det faglige grundlag for videre politiske drøftelser. Og når så opgaven er løst, bliver det nedlagt igen.

Regeringen vil fortsætte med at se kritisk på de eksisterende råd, nævn og centre, men jeg tror da også, jeg kan sige, at der undervejs vil opstå behov for at oprette nye. Sådan må det være i et dynamisk samfund. Man nedlægger noget gammelt, man opretter noget nyt. Sådan er der en udvikling hele tiden.

Men jeg vil godt gentage, at det altså ikke er eksperterne, som skal sidde og bestemme, hvad der er rigtigt eller forkert. Det er politikernes op-

gave, og det er befolkningens opgave. Der er ikke behov for et lag af ikkevalgte eksperter til at bestemme på andres vegne. Eksperterne kan rådgive, men det er det enkelte menneske, det er politikerne, der træffer beslutningen.

Jeg vil også godt understrege, at i regeringens overvejelser om nedlæggelser og omlægninger af råd, nævn og centre er det bestemt ikke indgået, hvilke personer der konkret har været tilknyttet det enkelte råd, nævn eller center, ej heller hvilken politisk observans de måtte have. Ingen råd og nævn er nedlagt, fordi der var personer med en politisk observans, som regeringen ikke kunne lide.

Når jeg i interview har sagt, at debatten her i landet generelt i al for høj grad har været præget af 68-tænkning, er det altså ikke noget, der er møntet på de konkrete råd og nævn, som er nedlagt. Mine udtalelser har været led i en generel debat om eksperternes rolle i en fri, folkelig debat, en debat, som forudsætter, at alle og ikke kun eksperterne har mulighed for at komme til orde.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Jeg var i stand til i forbindelse med den tidligere forespørgsel ikke bare formelt at takke statsministeren og på det tidspunkt også justitsministeren for den redegørelse, der blev givet til Folketinget. Jeg synes ikke helt, jeg kan leve op til det samme nu, til trods for jeg er et venligt menneske, og det gælder både det indholdsmæssige, og hvad der i øvrigt blev sagt.

Først vil jeg godt sige: Jeg er helt enig med statsministeren i, at der er råd og nævn, der periodisk opstår og skal nedlægges. Der kan være nogle, der bør nedlægges, fordi de er overflødige, og i den liste, som regeringen fremlagde – og i første omgang Venstre som oppositionsparti – var der en masse ting, som vi var fuldstændig enige i.

Et kartoffeludvalg behøver jo ikke nødvendigvis være et udvalg; der kan godt være nogle funktioner, som man kan udøve alligevel. Det er jo ikke nødvendigvis sådan, at man behøver kalde det et udvalg. Men der kunne jo godt være nogle arbejdsopgaver, der skulle udføres, og det kunne også godt være, at det koster noget. Derfor kan det være, at besparelsen er mindre, end det ser ud til, hvis man nedlægger udvalget.